

A Pécsi Ítéltábla a dr. Terék Edina ügyvéd képviselte **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Bálintfy és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alepres ellen határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 1.G.40.027/2011/25. számú ítélete ellen a II. rendű felperes 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, és az alperes intéző bizottsága elnökének 2010. október 29-én kelt, a II. rendű felperes terhére 2010. évre vonatkozó társulati hozzájárulást kivető határozatát hatályon kívül helyezi.

Mellőzi a II. rendű felperes eljárási illeték és perköltség megfizetésére kötelezését, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 75.000,- (hetvenötezer) forint elsőfokú perköltséget, és 10.000,- (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes keresetének helyt adott, a II. rendű felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes vízitársulat létesítő okiratának kelte 2010. június 14-e, a társulatot a cégbíróság a cégjegyzékbe 2010. augusztus

25-én jegyezte be. A felperesek a társulat tagjai, mint a társulat működési területén ingatlan tulajdonnal rendelkező, vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosítottan használó természetes személyek. Az alperes küldöttgyűlése a 2010. október 20-án meghozott 10./2010.(X.20.) számú határozatával megállapította, hogy a társulati alaphozzájárulás mértéke a 2010. szeptember 1.-től 2010. december 31.-ig terjedő időszakban 6.500,-forint + ÁFA/hektár, amelyet az érdekelteknek az intéző bizottság értesítésének kézhezvételétől számított 15 napon belül kell a társulat bankszámlájára történő átutalás útján teljesíteni. Az intéző bizottság elnöke a II. rendű felperest 2010. október 29-én kelt levelében arról tájékoztatta, hogy a kimutatás szerint 122 hektár tagi jogállást biztosító területtel rendelkezik, ennek alapján a fizetendő hozzájárulás összege 793.000,- forint +ÁFA= 991.250,- forint.

Az elsőfokú bíróság az alperes küldöttgyűlésének 10/2010.(X.10.) számú határozata felülvizsgálata iránti kereseti kérelem vonatkozásában a pert a Pp. 157. § a) pontja alapján a 130. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel megszüntette. A végzést a felperesek fellebbezése folytán eljáró Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.285/2012/3. számú végzésével helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a II. rendű felperes tulajdonában, illetve használatában a csatolt tulajdoni és földhasználati lapok szerint összesen 124,2244 hektár területű ingatlan volt. Az alperes intézőbizottságának elnöke a II. rendű felperes terhére ennél kisebb terület után állapított meg érdekeltségi hozzájárulást, ezért a bíróság a társulati hozzájárulás mértékének csökkentésére illetve eltörlésére nem látott lehetőséget. Megállapította azonban azt, hogy az I. rendű felperes terhére az intéző bizottság elnöke a tulajdonában, illetve használatában álló ingatlanok területénél magasabb mérték után állapított meg érdekeltségi hozzájárulást, ezért e határozatot a 2009. évi CXIV. tv. 6. § (1) bekezdés e) pontja alapján hatályon kívül helyezte.

Az ítélet ellen a II. rendű felperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, a II. rendű felperes keresetének adjon helyt, a társulati hozzájárulást kivető határozatot helyezze hatályon kívül. A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy már az elsőfokú eljárás során előadta, hogy a II. rendű felperes a k.... hrsz.-ú ingatlanon fennállt tulajdonjogát életjáradék fejében 2004. júniusában a Magyar Államra ruházta át. Az életjáradéki szerződés 3.1.1. pontja alapján a Magyar Állam a szerződéskötés napján az ingatlan birtokába lépett, a II. rendű felperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásból 2004. augusztus 13-án törölték. Az elsőfokú bíróság rendelkezésére bocsátott földhasználati nyilvántartás azt rögzíti, hogy a II. rendű felperes ezt az ingatlant tulajdonosként használja. Az életjáradéki szerződés és a tulajdoni lap ennek ellenkezőjét tanúsítja. Így a II. rendű felperes ezen terület után hozzájárulás fizetésére nem kötelezhető. Kétséget kizáróan rögzíthető, hogy a II. rendű felperes tulajdonában és használatában 122 hektárnál kevesebb terület áll. Erre figyelemmel az intéző bizottság elnöke jogszabályba illetve alapszabályba ütközően magasabb összegben állapította meg a társulati hozzájárulás összegét. Utalt arra is, hogy a vízgazdálkodási társulat a hozzájárulás fizetési kötelezettség

megállapításánál ezt az ingatlant 10,9623 hektár nagyságban vette figyelembe, az ítélet azonban 3,6176 hektár nagyságú területtel számol.

A II. rendű felperes a fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete azért is jogszabálysértő, mert a II. rendű felperes alábbi kifogásait, nyilatkozatait, nem bírálta el, és a mellőzést nem indokolta:

1. A II. rendű felperes a hektáronként 6.500,- forint összegű érdekeltségi hozzájárulást eltúlzottan magasnak tartotta.
2. A II. rendű felperes több ponton kifogásolta az alperes költségvetési tervezetét, illetve megállapította, hogy az alperes 2010. évben nem rendelkezett érvényes vízjogi üzemeltetési engedéllyel.
3. A II. rendű felperes előadta, hogy a hatályos jogszabályok alapján a N. 2000-es területeken tilos a belvíz elvezetése, amelyre tekintettel kétségbe vonta a szivattyúzás szükségességét, és erre költségek elszámolását.
4. Az alperes vízjogi engedély nélkül folytatta tevékenységét, így nem látott el közfeladatot, közfeladat hiányában pedig érdekeltségi hozzájárulás nem vethető ki.
5. Sajtóértesülés alapján a felperes az eljárás felfüggesztését kérte arra tekintettel, hogy a víztársulatot alapító H. Bt. haszonbérleti szerződése semmisségének megállapítása iránti peres eljárás van folyamatban.
6. A II. rendű felperes az általa készített szakértői véleményt nyújtott be, ennek alapján ismét kifogásolta a vízjogi engedély hiányát és a N. 2000 minősítésű területeket övező árkokból történő vízszivattyúzásokat.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be.

A fellebbezés megalapozott.

A víztársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. tv. 2010. december 31-éig hatályos szabályai a következők voltak:

Az 1. § 27. pontja szerint társulati hozzájárulás a társulat tagjainak e törvény szerinti fizetési kötelezettsége a társulati közfeladatok ellátásához (alap- és differenciált hozzájárulás). A 47. § 1) bekezdése szerint a hozzájárulás összegét a küldöttgyűlés állapítja meg, a 49. § (1) bekezdése szerint a hozzájárulással kapcsolatos küldöttgyűlési határozatról a tagot az intéző bizottság elnöke írásban értesíti. Az értesítésben egyebek mellett meg kell jelölni a társulati hozzájárulás alapjául szolgáló egységre eső hozzájárulás mértékét, a tag társulati hozzájárulás alapjául szolgáló egységeinek számát, mennyiségét, és a hozzájárulás összegét. A 49. § (3) bekezdése szerint a társulat tagja a vele szemben megállapított hozzájárulás felülvizsgálatát a küldöttgyűlési határozatról szóló értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül a bíróságnál kérheti.

A társulat 2010. december 31-éig hatályos alapszabályának IX.2. pontja szerint a társulati alap hozzájárulást megalapozó területi egység egy hektár. A tag által fizetendő alap hozzájárulás összegét a küldöttgyűlés által évente meghozott

társulati alap hozzájárulást megalapozó területi egységre eső alap hozzájárulásnak és a társulati alap hozzájárulást megalapozó területi egységek számának a szorzata adja meg.

Az alperes 10/201.(X.20.) számú határozatának felülvizsgálata iránti kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú eljárás a pert megszüntette. Azok az érvek és az ezeket alátámasztó okiratok, amelyeket a felperesek az elsőfokú eljárás során a közgyűlési határozatban megállapított 6.500,- forint + ÁFA/ hektár összegű érkeltségi hozzájárulás eltúlzottan magas mértékét kifogásolták, illetve az érkeltségi hozzájárulás jogalapját vonták kétségbe (a vízjogi engedély hiánya, az indokolatlan magas költségek felszámítása, a N.2000-es területen végzett szivattyúzás, stb.) a közgyűlési határozat megtámadása iránti perben lettek volna figyelembe vehetők. Ebben a kérdésben azonban az elsőfokú bíróság érdemi döntést az elkésett keresetindítás miatt nem hozhatott. Ezért az elsőfokú bíróság nem sértette meg az eljárás szabályait, amikor az ítéletében ezeket a körülményeket nem értékelte.

A felpereseket, mint az alperes vízitársulat tagjait azonban a küldöttgyűlési határozat bírósági felülvizsgálata nélkül is megilleti a hozzájárulás mértéke tekintetében a bírósághoz fordulás joga. Erre irányuló kereset esetében a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a hozzájárulás konkrét összegét az alperes helyesen állapította-e meg. Ebben a körben az elsőfokú bíróság a földhasználati nyilvántartás alapján vizsgálta a felperesek társulati hozzájárulása alapjául szolgáló egységek számát, és állapította meg, hogy a II. rendű felperes tulajdonában, illetve használatában 124,2244 hektár áll. Ez a ténymegállapítás azonban téves.

A másodfokú bíróság a felek előadása és az elsőfokú eljárásban csatolt okiratok alapján az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást a következőkkel egészíti ki:

A k.-i ...hrsz.-ú 10 hektár 9623 m² területű ingatlan egyik tulajdonosa 615/1843 arányban a II.r. felperes volt. E tulajdoni hányadát a K.-n, 2004.július 21-én aláírt életjáradéki szerződéssel a Magyar Államra átruházta. A szerződés 3.1.1. pontja szerint a szerződő felek megállapodtak abban, hogy a Magyar Állam a szerződés aláírásával egyidejűleg az ingatlan birtokába lép, ezen időponttól kezdve szedi azok hasznait, viseli terheit. A Földhivatal az ingatlanra a Magyar Állam tulajdonjogát és a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet vagyonkezelési jogát 36.143/2004.(08.13.) számú határozatával bejegyezte. E 615/1943 tulajdoni hányadot árverési vétel útján K.I. szerezte meg. A 2011. május 5-én kiadott E-hiteles földhasználati lap szerint az ingatlan területe 3,6176 hektár, használója a II. rendű felperes, a használat jogcíme tulajdonosi földhasználat.

A termőföldről szóló 1994. évi LV. tv. 25/A. § (1) bekezdése szerint a földhasználati nyilvántartás az érintett földrészlet használatára vonatkozóan bejegyzett adatokat hitelesen tanúsítja. A (2) bekezdés szerint az ellenkező bizonyításáig a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az a

valóságnak megfelel. A (3) bekezdés szerint a földhasználati nyilvántartásban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adatok helyességét, valósággal egyezőségét vitatja.

A földhasználati nyilvántartásba bejegyzett adatokkal szemben tehát ellenbizonyításnak van helye. A II. rendű felperes a 2004.júliusában megkötött életjáradéki szerződéssel és a tulajdoni lappal bizonyította, hogy a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett adattal szemben az ingatlanak 2004.júliusától kezdődően nem tulajdonosa, vagy használója. A 10 hektár 9623 m² területű ingatlanak a II. rendű felperes 615/1843 arányban volt tulajdonosa, valószínűleg erre tekintettel szerepel a földhasználati nyilvántartásban a II. rendű felperes 3,6176 hektár használójaként. A társulati hozzájárulás alapjául szolgáló egységek számát ezért e terület figyelmen kívül hagyásával kell megállapítani. A II. rendű felperes használatában 120,6268 hektár területű ingatlan volt, az alperes azonban a társulati hozzájárulást megalapozó területi egységek számát az alapszabály IX.2. pontjával ellentétes módon, 122-ben állapította meg.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az intéző bizottság elnökének határozatát a 2009. évi CXLIV. tv. 6. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte. Az alperes pervesztes lett, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a II. rendű felperes javára perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében részletezett módon állapította meg (az ügyvédi munkadíj 30.000,- forint, az útiköltség 45.000,- forint, összesen 75.000,- forint). A II. rendű felperes fellebbezése eredményes volt, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján megállapított 10.000,- forint ügyvédi munkadíj megfizetésére. A feljegyzett fellebbezési illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

P é c s, 2013. január 31.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró